

לקראת מסכת גיטין ניתן להשיג את 'קיצור דיני גט'
בשילוב דוגמא מוחשית של גט וההלכות הנלוות

לקבלת ערכת גט + סימניות למשתתפי השיעור ללא עלות:

052-71-55-222

c0527155222@gmail.com

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת בהר - בחוקותי תשפ"ג

מאה שנה
לדף היומי

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מב:

"יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה"

משדה מואב הן יצאו שלושתן, החמות ושתי כלותיה, בבית לחם הופיעו רק שתיים, נעמי ורות, ערפה בכתה, נשקה לחמותה, נשארה שם בשדה מואב, הגמרא השבוע מסכמת את התוצאה, "בן הדבוקה" דוד, נכדה של רות, ניצב מול "בן הנשוקה" גלית, בן ערפה, הסוף ידוע, המסקנה מזעזעת.

לבכות? לאהוב? לנשק? לא מספיק, ממש לא, נדרש ממנו גם לעשות, לקיים את מצוות ה', להצמד להלכה, לא להיות רק "דתי בלב".

איש ציבור כלשהו סח בכאב לרבי שמשון רפאל הירש על הדרדרות הנוער, אך כשהציע לו רש"י להרתם להפיץ יהדות, התחמק, הרב הירש שלח אליו את התיאור הבא: בחלומי, בית המקדש בתפארתו, כהנים בעבודתם לוויים בדוכנם, והנה פורצים לתוכו האויבים, שופכים דם כמים, ומעלים את הקודש בלהבות, עיני מתערפלות, למול עיני מופיע אבי האומה, אברהם: "הראית את אשר עשו?" שואל אברהם אבינו, הנהנתי בראשי, "ההזדעזת?" ודאי! "ונסית להציל?" תובע הוא לדעת, ואני שותק, נבוך, "ובכן" הוא קובע לכשהוא מבין את תשובתי "אז לא הזדעזת!"

איך זה קשור אלינו?

הדבר נכון בכל תחום, בבין אדם למקום ובין אדם לחברו, לא מספיק להתרגש, לחוש את היהודי שבתוכינו, עלינו להתנהג כיהודי, רק כך נקיים את חובתנו, נוכל להמשיך את השושלת.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ.

"לעולם תהא אימת ציבור עליך"

נשים לב לתופעה מתמיהה, הכהנים עומדים כשפניהם לציבור ואילו גבם מופנה לכיוון ארון הקודש, בבית המקדש היה מאחוריהם קודש הקדשים! זה לא נראה מכובד, הגמרא מפרשת שוזה מחמת כבוד הציבור שהכהנים יעמדו כשפניהם אליהם, זאת למרות שיש בכך איזה חוסר כבוד כלפי ארון הקודש.

יש ואדם נוכח בתוך ציבור הנוהג אחרת ממנו, עליו לכבד את הקהל למרות שהוא סבור שנכון יותר לנהוג אחרת.

בקהילת אשכנז באנטוורפן נהוג היה שהציבור לא עוטף את הראש בטלית בשעת התפלה, מלבד הרב, יהודי שהגיע למקום להתפלל נהג לכסות את ראשו בטלית, הדבר עורר תרעומת בציבור והם העירו לו על כך, ברוב חכמתו הוא פנה לרב המקום והסביר לו שבשולחן ערוך מובא שעדיף לכסות את הראש בטלית, "אם חפץ אתה לקיים את דברי השולחן ערוך התכבד נא והתפלל בבית כנסת אחר" השיב לו רב המקום הרב טרגר זצ"ל "במקום לשבת כאן ו'להראות' לכל הציבור שאתה יותר ירא שמים מהם" לימדו הרב פרק בהלכות דרך ארץ.

איך זה קשור אלינו?

לא פעם אנו נקלעים לציבור שהוא שונה מאיתנו, לא נעיר, לא נתנשא, לא נתנהג אחרת, אם כבוד ארון הקודש נדחה מפני כבוד הציבור, כנראה שגם אי אלו הערות שיש לנו אליהם.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף לט:

"עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו מה שהבטחתנו"

בגמרא השבוע מוצאים אנו את תפילת הכהנים אותה הם אומרים אחר ברכת כהנים "רבונו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו עשה עמנו מה שהבטחתנו".

אדם העושה רצון בוראו זוהי סיבה שהבורא יעשה רצונו, וכבר אמרו חז"ל במשניות אבות "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו". כנראה שזו הסגולה הגדולה ביותר מכל הסגולות, לעשות את רצון ה'.

אחד מקדושי הדורות האחרונים היה ה'סבא קדישא' רבי שמואל אליעזר אלפאנדרי, מקובל ואיש אלוהי, באחד הימים בא אליו איש מוכה חולי וסיפר לו בכאב על כך שמתגלגל ממחלה למחלה "שמא יתן לי רבינו איזה קמיע או יעשה לי איזה תיקון" ביקש, "האם נוטל אתה ידיים מיד בקומך ממיטתך?" שאל ה'סבא קדישא' והאיש השיב בשלילה "זהו תיקונך!" קבע הצדיק, תלמידו של הצדיק ניסה לפרש לאיש "כמובן אם תוריד מיד את הטומאה בבוקר יסורו ממך הצרות" אך הצדיק מחה "לא לך התכוונתי, התכוונתי שאם את ההלכה הראשונה ביום תקיים הרי שאתה בדרך לקיים את רצון ה', ובקיום רצונו תבוא מיד הישועה" פירש את דברי עצמו.

איך זה קשור אלינו?

קיום רצון ה' הוא המפתח האמיתי לחיים מתוקנים, נשתדל לקיים את ציווי ונביא עלינו ברכה.